

Jurisprudentie

BESCHIKKING VAN HET GERECHT (Zesde kamer)

21 juni 2023 *

„Beroep tot nietigverklaring – Milieu – Gedelegeerde verordening (EU) 2022/1214 – Taxonomie – Economische activiteiten in de sectoren fossiel gas en kernenergie – Opneming in de categorie duurzame economische activiteiten – Lid van het Parlement – Niet rechtstreeks geraakt – Niet-ontvankelijkheid”

In zaak T-628/22,

René Repasi, wonende te Karlsruhe (Duitsland), vertegenwoordigd door H.-G. Kamann, D. Fouquet, advocaten, F. Kainer en M. Nettesheim, hoogleraren,

verzoeker,

tegen

Europese Commissie, vertegenwoordigd door F. Erlbacher, A. Nijenhuis en G. von Rintelen als gemachtigden,

verweerster,

geeft

HET GERECHT (Zesde kamer),

samengesteld als volgt: M. J. Costeira, president, P. Zilgalvis (rapporteur) en E. Tichy-Fisslberger, rechters,

griffier: V. Di Bucci,

de navolgende

Beschikking

- 1 Met zijn beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoeker, René Repasi, nietigverklaring van gedelegeerde verordening (EU) 2022/1214 van de Commissie van 9 maart 2022 tot wijziging van gedelegeerde verordening (EU) 2021/2139 wat betreft economische activiteiten in bepaalde

* Procestaal: Duits.

energiesectoren en gedelegeerde verordening (EU) 2021/2178 wat betreft specifieke openbaarmakingen voor die economische activiteiten (PB 2022, L 188, blz. 1; hierna: „bestreden verordening”).

Voorgeschiedenis van het geding

- 2 Op 18 juni 2020 hebben het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie verordening (EU) 2020/852 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van verordening (EU) 2019/2088 (PB 2020, L 198, blz. 13) aangenomen, waarin de criteria zijn vastgesteld waarmee, om vast te stellen in welke mate een investering ecologisch duurzaam is, kan worden bepaald of een economische activiteit als ecologisch duurzaam wordt beschouwd.
- 3 Artikel 3 van verordening 2020/852 definieert de criteria voor ecologisch duurzame economische activiteiten aan de hand van zes milieudoelstellingen die in artikel 9 van deze verordening zijn opgenomen.
- 4 Artikel 4 van verordening 2020/852 bepaalt dat de lidstaten en de Europese Unie de criteria van artikel 3 van die verordening hanteren om te bepalen of een economische activiteit als ecologisch duurzaam kan worden aangemerkt met het oog op maatregelen tot vaststelling van voorschriften voor financiële marktdeelnemers of uitgevende instellingen ten aanzien van financiële producten of bedrijfsobligaties die als ecologisch duurzaam beschikbaar worden gesteld.
- 5 Overeenkomstig artikel 9 van verordening 2020/852 zijn de milieudoelstellingen: de mitigatie van klimaatverandering, de adaptatie aan deze verandering, het duurzaam gebruik en de bescherming van water en mariene hulpbronnen, de transitie naar een circulaire economie, de preventie en bestrijding van verontreiniging, en de bescherming en het herstel van de biodiversiteit en ecosystemen.
- 6 Voorts staat in overweging 41 van verordening 2020/852 te lezen:
„[...] De transitie vergt behalve het gebruik van klimaatneutrale energie en meer investeringen in economische activiteiten en sectoren die reeds koolstofarm zijn, substantiële reducties van de broeikasgasemissies in andere economische activiteiten en sectoren waarvoor er geen koolstofarme alternatieven zijn die technologisch en economisch haalbaar zijn. Die economische transitieactiviteiten moeten worden aangemerkt als economische activiteiten die substantieel bijdragen aan de mitigatie van klimaatverandering indien de broeikasgasemissies ervan substantieel lager zijn dan het gemiddelde in de sector of de bedrijfstak, zij de ontwikkeling en toepassing van koolstofarme alternatieven niet in de weg staan, en zij niet leiden tot een *lock-in* van activa die onverenigbaar is met het doel van klimaatneutraliteit, rekening houdend met de economische levensduur van die activa. De technische screeningcriteria voor die economische transitieactiviteiten moeten bewerkstelligen dat die transitieactiviteiten op een geloofwaardige manier tot klimaatneutraliteit leiden, en ze moeten daartoe regelmatig worden aangepast.”
- 7 Wat betreft deze economische transitieactiviteiten bepaalt artikel 10, lid 3, van verordening 2020/852 dat de Europese Commissie overeenkomstig artikel 23 van deze verordening een gedelegeerde handeling vaststelt, ten eerste om technische screeningcriteria vast te stellen om de voorwaarden te bepalen waaronder een specifieke economische activiteit kan worden aangemerkt als substantieel bijdragend aan de mitigatie van klimaatverandering, en ten tweede om voor elke

relevante milieudoelstelling technische screeningcriteria vast te stellen om uit te maken of een economische activiteit ten aanzien waarvan technische screeningcriteria zijn vastgesteld, ernstig afbreuk doet aan een of meer van die doelstellingen.

- 8 Op 4 juni 2021 heeft de Commissie gedelegeerde verordening (EU) 2021/2139 tot aanvulling van verordening 2020/852 door technische screeningcriteria vast te stellen om de voorwaarden te bepalen waaronder een specifieke economische activiteit kan worden aangemerkt als substantieel bijdragend aan de mitigatie van klimaatverandering of de adaptatie aan klimaatverandering, en om uit te maken of die economische activiteit niet ernstig afbreuk doet aan een van de andere milieudoelstellingen (PB 2021, L 442, blz. 1) vastgesteld.
- 9 Verordening 2021/2139 stelt technische screeningcriteria vast voor verschillende economische sectoren en activiteiten die kunnen bijdragen aan de doelstellingen van mitigatie van en adaptatie aan klimaatverandering. In de verordening zijn voor elk van deze activiteiten kwantitatieve of kwalitatieve technische screeningcriteria bepaald, waarmee kan worden vastgesteld of de geklasseerde activiteit substantieel bijdraagt aan de doelstellingen van mitigatie van en adaptatie aan klimaatverandering en niet ernstig afbreuk doet aan een van de andere doelstellingen van verordening 2020/852.
- 10 Op 9 maart 2022 heeft de Commissie de bestreden verordening vastgesteld, welke met name technische screeningcriteria bevat waarmee bepaalde activiteiten in de sectoren gas en kernenergie worden geklasseerd als transitieactiviteiten in de zin van artikel 10, lid 2, van verordening 2020/852.
- 11 Verzoeker is lid van het Europees Parlement.

Conclusies van partijen

- 12 Verzoeker verzoekt het Gerecht in wezen:
 - de bestreden verordening nietig te verklaren;
 - de Commissie te verwijzen in de kosten.
- 13 De Commissie verzoekt het Gerecht:
 - het beroep niet-ontvankelijk te verklaren;
 - verzoeker te verwijzen in de kosten.
- 14 In zijn opmerkingen over de exceptie van niet-ontvankelijkheid concludeert verzoeker tot afwijzing van die exceptie.

In rechte

- 15 Volgens artikel 130, lid 1, van zijn Reglement voor de procesvoering kan het Gerecht, indien de verwerende partij daarom verzoekt, zich uitspreken over een exceptie van niet-ontvankelijkheid zonder daarbij op de zaak ten gronde in te gaan. Het Gerecht kan met toepassing van artikel 130, lid 6, van dit Reglement beslissen de mondelinge behandeling voor dit verzoek te openen.

- 16 In casu acht het Gerecht zich voldoende voorgelicht door het dossier en beslist het dat geen mondelinge behandeling nodig is.
- 17 Volgens de Commissie wordt verzoeker niet rechtstreeks geraakt door de bestreden verordening.
- 18 De Commissie voert in wezen aan dat het in strijd zou zijn met het institutioneel evenwicht, het democratisch meerderheidsbeginsel en de uitsluiting van de *actio popularis* om verzoeker een recht van beroep toe te kennen.
- 19 De Commissie voegt daaraan toe dat het beginsel van het recht op een doeltreffende rechterlijke bescherming en de eerbiediging van de gemeenschappelijke constitutionele tradities van de lidstaten niet kunnen worden ingeroepen om verzoeker een recht van beroep toe te kennen waarmee hij kan aanvoeren dat de prerogatieven van het Parlement zijn geschonden.
- 20 Verzoeker betoogt in wezen dat zijn rechtspositie als lid van het Parlement hem krachtens het Unierecht en het beginsel van de representatieve democratie, stemrecht en het recht van initiatief verleent, alsook een recht om deel te nemen aan een gewone wetgevingsprocedure, procedurele rechten op de eerbiediging van de bevoegdheids- en procedurele bepalingen en een recht om de democratische bevoegdheden van het Parlement te verdedigen.
- 21 Volgens verzoeker zou erkenning van zijn procesbevoegdheid als lid van het Parlement, anders dan de Commissie stelt, neerkomen op de bescherming van het institutioneel evenwicht door te voorzien in een recht van beroep om na te gaan of de keuze voor de procedure tot vaststelling van een handeling niet in strijd is met de rechten van de leden van het Parlement, zonder evenwel een *actio popularis* te erkennen.
- 22 Verzoeker voert daarmee in wezen aan dat de Commissie met de vaststelling van de bestreden verordening haar bevoegdheid krachtens artikel 290 VWEU om gedelegeerde handelingen vast te stellen heeft overschreden, zodat de bestreden verordening afbreuk heeft gedaan aan de wetgevende bevoegdheid van het Parlement en bijgevolg aan verzoekers rechten als lid van het Parlement. Hij leidt daaruit af dat hij moet worden geacht rechtstreeks en individueel door de bestreden verordening te zijn geraakt.
- 23 In dit verband zij in herinnering gebracht dat voor de ontvankelijkheid van een beroep van een natuurlijke persoon of rechtspersoon tegen een handeling die niet tot hem is gericht, krachtens artikel 263, vierde alinea, VWEU, de voorwaarde geldt dat hij procesbevoegdheid heeft. Daarvan is sprake in twee gevallen. In de eerste plaats kan de persoon een dergelijk beroep instellen indien de handeling hem rechtstreeks en individueel raakt. In de tweede plaats kan een dergelijke persoon beroep instellen tegen een regelgevingshandeling die geen uitvoeringsmaatregelen met zich meebrengt, indien deze hem rechtstreeks raakt (arresten van 19 december 2013, *Telefónica/Commissie*, C-274/12 P, EU:C:2013:852, punt 19, en 13 maart 2018, *Industrias Químicas del Vallés/Commissie*, C-244/16 P, EU:C:2018:177, punt 39).
- 24 Ter vervulling van de in artikel 263, vierde alinea, VWEU gestelde voorwaarde dat een natuurlijke of rechtspersoon rechtstreeks wordt geraakt door de handeling waartegen beroep is ingesteld, moet aan twee cumulatieve criteria zijn voldaan. Ten eerste moet de bestreden maatregel rechtstreeks gevolgen hebben voor de rechtspositie van de particulier, en ten tweede moet deze maatregel aan degenen tot wie hij is gericht en die met de uitvoering ervan zijn belast, geen enkele beoordelingsbevoegdheid laten, omdat de uitvoering zuiver automatisch geschiedt en alleen uit de regelgeving van de Unie voortvloeit zonder de toepassing van andere

uitvoeringsbepalingen (zie in die zin arresten van 5 mei 1998, *Glencore Grain/Commissie*, C-404/96 P, EU:C:1998:196, punt 41, en 6 november 2018, *Scuola Elementare Maria Montessori/Commissie*, *Commissie/Scuola Elementare Maria Montessori* en *Commissie/Ferracci*, C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, punt 42).

- 25 Tevens zij eraan herinnerd dat de gewone wetgevingsprocedure overeenkomstig artikel 289 VWEU de vaststelling behelst van een verordening, een richtlijn of een besluit, door het Europees Parlement en de Raad tezamen, op voorstel van de Commissie (zie arrest van 14 april 2015, *Raad/Commissie*, C-409/13, EU:C:2015:217, punt 69).
- 26 Voorts volgt uit artikel 290, lid 1, VWEU dat in een wetgevingshandeling aan de Commissie de bevoegdheid kan worden overgedragen niet-wetgevingshandelingen van algemene strekking vast te stellen ter aanvulling of wijziging van bepaalde niet-essentiële onderdelen van de wetgevingshandeling. Volgens de tweede alinea van dit lid moeten de doelstellingen, de inhoud, de strekking en de duur van de bevoegdheidsdelegatie uitdrukkelijk worden afgebakend in de wetgevingshandeling die deze delegatie verleent. Dit vereiste impliceert dat een gedelegeerde bevoegdheid wordt verleend voor de vaststelling van regels die aansluiten bij de in de basiswetgevingshandeling vastgestelde regeling (arrest van 17 maart 2016, *Parlement/Commissie*, C-286/14, EU:C:2016:183, punt 30).
- 27 De in artikel 290 VWEU bedoelde mogelijkheid om bevoegdheden over te dragen heeft tot doel de wetgever in staat te stellen zich te concentreren op de essentiële onderdelen van een wettelijke regeling en op de niet-essentiële onderdelen waarvoor hij het gepast acht regels op te stellen, terwijl aan de Commissie de taak wordt toevertrouwd om bepaalde niet-essentiële onderdelen van de vastgestelde wetgevingshandeling „aan te vullen” of dergelijke onderdelen „te wijzigen” in het kader van een aan de Commissie verleende delegatie (arrest van 17 maart 2016, *Parlement/Commissie*, C-286/14, EU:C:2016:183, punt 54).
- 28 Dit betekent dat de essentiële voorschriften van de betrokken materie moeten worden vastgesteld in de basisregeling en dat de vaststelling ervan niet kan worden gedelegeerd (zie in die zin arresten van 5 september 2012, *Parlement/Raad*, C-355/10, EU:C:2012:516, punt 64, en 10 september 2015, *Parlement/Raad*, C-363/14, EU:C:2015:579, punt 46).
- 29 Bovendien moeten bij een gedelegeerde bevoegdheid, in ieder geval, de essentiële onderdelen van de delegatiehandeling in acht worden genomen, waarbij die bevoegdheid moet aansluiten bij de in de basiswetgevingshandeling vastgestelde regeling (arrest van 11 mei 2017, *Dyson/Commissie*, C-44/16 P, EU:C:2017:357, punt 53).
- 30 In dit verband volgt inderdaad uit de rechtspraak dat een handeling van het Parlement die van invloed is op de omstandigheden waaronder de leden hun functie uitoefenen, een handeling is die hun rechtspositie rechtstreeks raakt (zie in die zin arresten van 29 juni 2004, *Front national/Parlement*, C-486/01 P, EU:C:2004:394, punt 35, en 2 oktober 2001, *Martinez e.a./Parlement*, T-222/99, T-327/99 en T-329/99, EU:T:2001:242, punten 60-65).
- 31 Deze rechtspraak betreft evenwel de interne organisatiemaatregelen van het Parlement waardoor de leden rechtstreeks worden geraakt, en kan als zodanig niet worden toegepast op het onderhavige geval, waarin de rechten waar verzoeker zich als lid van het Parlement op beroept slechts indirect kunnen worden geraakt door de vermeende inbreuk op de wetgevende bevoegdheid van het Parlement.

- 32 Gesteld al dat de Commissie door de vaststelling van de bestreden verordening haar bevoegdheid krachtens artikel 290 VWEU heeft overschreden om gedelegeerde handelingen vast te stellen, dan nog zouden de in punt 20 hierboven genoemde rechten van verzoeker slechts indirect worden geraakt door die inbreuk op de wetgevende bevoegdheid van het Parlement. Alle rechten van verzoeker in verband met de uitvoering van de wetgevende bevoegdheid van het Parlement kunnen namelijk slechts worden uitgeoefend in het kader van de interne procedures van het Parlement.
- 33 Anders dan verzoeker betoogt, kan dus niet worden aangenomen dat een inbreuk op de prerogatieven van het Parlement rechtstreeks gevolgen heeft voor de rechtspositie van zijn leden in de zin van de in punt 24 hierboven aangehaalde rechtspraak.
- 34 Het door verzoeker aangevoerde recht om aan een gewone wetgevingsprocedure deel te nemen, het recht op eerbiediging van de bevoegdheids- en procedureregels, het recht om de democratische bevoegdheden van het Parlement te verdedigen alsook het stemrecht, het initiatiefrecht en het recht van participatie met het oog op uitoefening van politieke invloed, kunnen dus niet worden geacht rechtstreeks door de vaststelling van de bestreden verordening te zijn geraakt.
- 35 De door verzoeker aangevoerde beginselen van de representatieve democratie en van de rechtsstaat kunnen aan deze gevolgtrekking niet afdoen. Zoals blijkt uit artikel 263, tweede alinea, VWEU, beschikt het Parlement namelijk over een recht van beroep tegen de rechtshandelingen van de Unie, zodat de eerbiediging van deze beginselen wordt verzekerd door het in de Verdragen geboden stelsel van beroepswegen.
- 36 Om dezelfde reden kan niet worden meegegaan in verzoekers uitlegging dat de leden van het Parlement zouden moeten worden geacht rechtstreeks te worden geraakt door de handelingen die van invloed zijn op bevoegdheidsregels, fundamentele bepalingen van de wetgevingsprocedure of door handelingen die misbruik van bevoegdheid inhouden.
- 37 Tot slot kunnen verzoekers argumenten inzake het institutioneel evenwicht of het recht op rechtsbescherming van de minderheid niet aantonen dat zijn rechtspositie rechtstreeks door de bestreden verordening wordt geraakt, zodat ook deze moeten worden afgewezen.
- 38 Voor zover verzoekers betoog aldus moet worden begrepen dat hij het Gerecht vraagt om de leden van het Parlement een specifiek beroepsrecht toe te kennen, dat losstaat van de voorwaarden van artikel 263 VWEU en erop gericht is de democratische bevoegdheden van het Parlement te beschermen alsook een oppositie-instrument ten gronde te vormen, volstaat het vast te stellen dat het VWEU een dergelijk beroep niet kent en dat het niet aan het Gerecht staat om beroepswegen in te voeren die niet in de Verdragen zijn opgenomen (zie in die zin en naar analogie arrest van 25 juli 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Raad, C-50/00 P, EU:C:2002:462, punt 45).
- 39 Het beroep is bijgevolg niet-ontvankelijk.
- 40 In deze omstandigheden hoeft er overeenkomstig artikel 142, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering geen uitspraak meer te worden gedaan over het verzoek tot interventie van de Franse Republiek.

Kosten

- 41 Volgens artikel 134, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering wordt de in het ongelijk gestelde partij verwezen in de kosten, voor zover dat is gevorderd.
- 42 Aangezien verzoeker in het ongelijk is gesteld, dient hij overeenkomstig de vordering van de Commissie te worden verwezen in de kosten.
- 43 Krachtens artikel 144, lid 10, van het Reglement voor de procesvoering draagt de Franse Republiek haar eigen kosten.

HET GERECHT (Zesde kamer),

beschikt:

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.**
- 2) Op het verzoek tot interventie van de Franse Republiek hoeft geen uitspraak meer te worden gedaan.**
- 3) Verzoeker draagt zijn eigen kosten en die van de Europese Commissie.**
- 4) De Franse Republiek draagt haar eigen kosten.**

Luxemburg, 21 juni 2023.

Griffier
V. Di Bucci

President
M. J. Costeira